

Brivec trikrat na mesec.

Brivec stane v Avstriji za vse leto 6 kron; zunaj Avstrije 8 kron. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici S. Lazzaro št. 11, II. nadstr. — Brivec dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, St. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Kako se je stara Špeva moživa?

(V gorenjskem narečju.)

Stara Špeva je moliva,
Dab' moža že enkrat dobiva;
Da ji ne bo potreba spet
Fo zimi mrzle »kamre« gret:
»Štor« res biv Vam to je tak,
Da ni za njega, drugi vsak.

Za maše dve je svete dava,
Svet'ga Antona je eukáva;
Da bi jo uslišov on
Saj je čez zakon svet' patron:
Svet' Anton Vam biv je tak,
Da ni za njega, drugi vsak.

Kakor veste ima prešiča,
To je živ dokaz in pričā,
Kdor ga prosi za moža
Dobiv na prste bo kar dva:
Prešič biv Vam to je tak,
Da nima tač'ga, drugi vsak.

Dolgo glej, ni več čakava,
»Jamrava« in se jokava;
Ženin hmal potrkov je
Na njeo majhno okence:
Ženin biv Vam to je tak
Da ni za njega, drugi vsak:

»O preljuba moja Špeva,
Ali se bova rejs uzeva?
Buh taku mi sam je djav,
Da bom v »kamri« tvoji spav!
Mraz ker letos bode tak,
Da zmrzniv bode, skoro vsak!»

Vsa »cefridna« in veseva,
Ga je »kuševna«, objeva:
»Fantič« »zauber«, »fleten« mlad,
Ki »kovtrék« z menoj grev bi rad!«
»Kovterék meva res je tak,
Da nima taega, drugi vsak.

Kpiva »kiklo« je »flanevo«,
»Štirkanó« in drugo,-bevo;
»Špice« bele v dve vrste
So ji od spod' ven gledave:
»Šmink« od »špie« je biv rejs tak,
Da nima taega, drugi vsak.

»Rinkeo« zvato za poroko,
Zibko novo, lepo široko;
Kjer sinček eden, al pa - dva
Na énkrat bostá jokava:
»Cucelj« kpiva tud' je tak,
Da nima »euelja«, taega vsak.

So »bališ« že perpelali,
In prešiče tri zaklali, —
»Štruklov« spekli celo kad,
Za tistega, ki jih »lomi« rad:
»Štrukelj« biv Vam rejs je tak,
Da ga ne speče, taega vsak.

»Vofect« bva je Vam velika,
Koker se za svate »šika«;
»Mejh« so imeli »klarinet«,
Ki »špilov« »polk« je kar — deset.
Mejh je biv Vam rejs pa tak,
Da piskat v njega, ne zna vsak.

Vsi so strašno bli veseli,
Ko so Špevi »krancelj« vzeli;
Ker nosit' ga več ne sme

Postava božja, taka je:
»Krancelj« meva rejs je tak,
Da ga ne nosi, drugi vsak:

»O preluba naša Špeva,
Kaj sedaj boš ti počeva?
»Krancelj« ti je »doli« vzet.
Težava čaka, te že spet:
»Križ« boš meva siten tak
Da ga ne nosi človek vsak!»

Prva noč je kmav pertekva,
Špeva greva, — nič ni rekva,
Je hvaliva le Boga
Za taega moža, »kerlea«:
Mož je biv pa tud Vam tak,
Da ni za njega, drugi vsak.

Glej' te fantje in dekleta,
To je cela »štorja« sveta!
Ki Vam prav, da noč in dan,
Spoštujte vsi, — zakonski stan:
»Špas« ker ima čuden tak,
Da rad ga skuša, človek vsak.

J. Z. Dévoljub.

Znameniti pogreb.

Križ nosila je »lesica«
»Zajec« je za mrtve molil;
»Kobilec« je vsem mežnaril.
Mrliča so »medvedje« nesli,
Štirje Slaveci so mu mizerere peli.
Ta pogreb je bil na Krasi
V Famljeh v imenitni vasi.

Vršilnik

Konec sveta.

Brzovjav iz Valparajza v južni Ameriki.

»Zdaj toče mimo našega mesta repatica, gleda tako jezno, kakor stara tašča. Metla pometa prah in komarje po zračnih višinah. Čez tri dni bo v Trstu, če se na poti ne zamudi. **Petek** ob 11. uri 59 minut 58 sekund pred kosilom.

Patrés, patrés!

Z Bogom vsi tisti naročniki, ki ste poslali naročnino in oni, na katere je čakal Brivec noč in dan, pa jih ni bilo. Priporočujem se Vam, da pošljete zaostale krone na uni svet, drugače Vam bo težil ta dolg na vesti; škoda res za tako mlenkost. Torej na srečno svidenje na onem svetu.

Obrnimo lice.

Dovolj je bilo tega neumnega in nepotrebnega strahu med nami. Ako je kedo že spisal »teštament«, ni treba da ga podpiše dokler ni čital teh vrst.

Glejte, vi neustrašeni možje in vé strahopetne ženice; sam gospod Amon Zagoršek, ki vam je spisal knjižico »Konec sveta« se prav nič ne boji tiste repatice z metlo ne 13. novembra; drugače bi jo ne čakal v Trstu. Ko bi se je bal bi bežal v Trnovski gozd ali na Nanos. Pa tega on ne stori, ker vé da ga metla ne pomete, kakor tudi vas ne.

Sicer pa je imel mož dober namen storiti vas srečne, kakor one prebivalce na bližnjih svetovih, kateri imajo svoje »štaci« z daljnogledi. In glejte, nepoznani »folk«, posebno mladina na bližnjem planetu, recimo na Martu so res srečna, ker vsakokrat, ko jo zob boli, ali nima evenka v žepu, gre na postajo. Vsak se vsede pred svoj »peršpetin« ter gledajo dol na našo zemljo. Gledajo v Trst novo opravo magistratnih lamparetov ali pa kukajo v Gorico, kako se na Travniku Slovenci bratijo v sveti ljubezni; gledajo v Ljubljano kako se liberalci in klerikalci v roke segajo. Potem obrnejo daljnogled na Dunaj in si mislijo: poslanci hodijo ven in noter, ministri grejejo stole eden drugemu, ali avstrijski narodi vendar niso zadovoljni. To so videli lahko zadnje dni na Češkem in Moravskem. Amon pravi, da so ti prebivalci veseli, ko vse to gledajo! Mogoče, potem so pa jeklenega srea.

Kaj bi veljalo, ko bi tudi na tem svetu (ker ga menda ne bo še konec) imeli take daljnogled; kako bi čepeli ob nedeljah in praznikih pred njimi ter kukali kako se našim sosedom godi. Gosp. Zagoršek piše, da če bi imeli na zemlji take »kukarje« in take postaje: proč bi bilo

z človeškim egoizmom (saj ga ima tudi žival) proč z nesrečo in proč z bojaznijo pred koncem sveta.

In ako ne dobimo daljnogledov, ostane vse pri starem, konec sveta bode potemtakrat kadar bode sveta konec. — Konec pa svet nima, ker je k sreči — okrogel.

»Metla«.

Kaj vse ljubezen naredi.

Nek Anglež se je strašno zaljubil v krasno gospodičino, s katero se je hotel na vsak način zaročiti.

Pa to bilo je najhuje, da mu je ona odrekla. On pa ni hotel nehati s prošujami in drugimi darili in želel je vedeti zakaj ga ona ne mara.

Gospodičina uvidevši, da jo res ljubi, odločila se je ter mu povedala pravi vzrok.

»Dragi moj«, mu je rekla, »jaz Vas tudi ljubim ali nemogoče mi je Vam ustreči, kar meni so pred letom vsled boleznj odrezali desno nogo ter mi jo nadomestili z leseno. Nočem, da bi radi tega en dan postal hladni do mene ter mi svojo nesrečo očital, in s tem nesrečno naredili mene in sebe.

Ker pa ljubezen ne pozna meje, odločil se je hladnokrvni Anglež vse prenesti, samo da dobi toliko zaželjeno deklé. Podal se je v Pariz in tam si je storil odrezati

desno nogo in si nadomestiti z leseno. Ozdravivši, vrnil se je v London in se predstavil gospodičini, rekši: »Sedaj mislim, da ne bode nobene ovire naše združitvi, ker tudi meni manjka desna noga«.

Gospodičina premagana od toli goreče ljubezni se je koj odločila vzeti ga za moža. V par dneh bila je poroka. To Vam je bila res ljubezen englezka.

Kaj pravijo ljudje.

Po suknu bo obleka je rekel tat, ko je snemal iz dimnika gujat.

Najboljši ženitvanjski mešetar je smrti, je rekla v tretje vdova, ko je šla v četrto na spoved k gosp. župniku. —

Dežela brez davka.

Nek biciklist hoče čez avstrijsko mejo na Laško. Na meji ga ustavi dacar ter ga vpraša, če ima kaj za obdačiti. »Prav nič, saj videte, da sem sam, da nimam ko blače in srajeo. — Čegav je pa tisti zrak ki ste ga napumpal v meh«. To je vendar avstrijski zrak, kaj naj tudi za njega plačam? Seveda, seveda, pri nas je davk na vse, ali ga izpraznite ali plačajte. In ubogi biciklist je moral najprej avstrijski zrak izpumpati in laškega napumpati, drugače ni smel z mesta. —

Pri poštenjaku ne gre!

K m e t : Ha lisjaka krivonosa: otroka naj dam v laški otroški vrtec, sebe in družino naj upišem za Laha, potem da mi posodi laška banka kolikor želim na intabulacijon. Hočeta imeti interes od posojila najprej, le sem prideta pa Vama takoj naštejem. —

Brzojavno pismo iz Transvala.

Dragi Miloš!

Obljubil sem, da ti bodem poročal, ko pridem na vroča afrikanska tla. Vožnja po morju je bila še precej mirna. Na parniku je bilo vse polno tujcev in prostovoljcev, kateri hitijo iskati sreče v zlato Afriko, ali pa čast v angležki ali bursko vojsko.

V Durbanu smo se izkreali na suho. Ko bi Ti videl, kaka zmešnjava je v tem mestu. Angležki ranjenci prihajajo po železnici; vojaki odhajajo na bojišče. Tudi nekaj Boercev sem srečal, kateri so bili v zadnji praski pred Ladysmithom ujeti. Tulje mešanica belih in črnih: tu dobiš na izbiro črnih Zulukafrov, Angležev pa tudi Nemcev in mnogo Židov: ker jim slincedijo po bogatih »Goldfields« ali zlatih poljanah. Ravno pred mano vlečejo mezig in konji »takozvane bum-bum kanone, da bodo strašili pogumne Boerce. Ta dežela se imenuje Natal, in spada pod veliko Britanijo. Prašal sem ranjenega Angleža, kako jim kaj gre, ali se sploh boje Boercev. »Skoro da me je sram biti Anglež pravi. Mi smo najbogatejši narod na svetu; z Rusom imamo tudi največ sveta, pa glejte, pošljejo nam samo par bataljonov proti tem rovtarjem«.

Kako pa je bilo s tistimi mulami, ki so vam ubežale? »A kaj huliča so ubežale, Boerci so jih nam po noči polovili in odpeljali. Naš poveljnik Wite je tepec, on misli, da bo Boerce po noči polovil kakor zajec, a zdaj ima; kmalu bi bi bili še njega ujeli.« Tako sva kramljala, potem se poslovim in stopim na železnico, katera pelja v Petermaurie. Tukaj je svet brdovit in le proti morju raven, a bolj ko se bližamo Petermaurieu bolj se vzdiguje. V Boerski republiki pa in v Oranju je samo gorovje kakor v Švici. Tu bodo imeli Angleži še trdo kost. Svet je rodovit, ob cesti je vse polno vasi in lepih dvorcev, pa tudi hafersko bajto zagledaš pogostoma med košatimi palmami. Ob železnici peljete dve široki cesti. To ti je noč in dan vse natlačeno ljudi, vojakov voznikov in zamorcev. Tukaj dobiš vozove z 10. par volov; živina je našim kranjskim volom podobna. Vozniki nosijo mesto solnčnikov široke slamnike. Vse ie v orožju. Ko pridem v mesto, ti bodem nadalje poročal. Jaz mislim slediti nekaj časa angležko vojsko in pozneje če ostanem še živ pojdem med Boerce. Pozdravi mi vse Tržačane, posebno oba Štokoviča. Na zdar!

Želimir.

Odkrita beseda blagorodnemu grofu Alfredu Coroniniju.

Na dnevnem redu je odpoved grofa Coroninija. Ali je bil sploh umesten ta korak ravno sedaj — nam je težko razumeti. Kdo ne obžaluje gospodovalnost, pohlepnost in domišljavost raznih političnih oseb na Goriškem. Ali so te slabe lastnosti iskati samo v eni stranki, ali ne velja to tem in onim?!

Prav imate, gospod grof, da v Vašem pismu označujete perfidno počenjanje in vedenje spletkarjev in zdražbarjev; ali nam se dozdeva, da teh spletkarjev je iskati, žalibog, tudi v Vašem taboru. Resnično je tudi, da ta razpor zapreči najboljše namene zastopnikov naroda, ter da jim stori nemogoče vsako uspešno delovanje.

No, mi ne vidimo v tem še dovolj povoda za odstop, ker sedanji položaj ste pomagali ustvariti tudi vi; torej, ako ste si svest, da je pravo na Vašej strani, bilo bi možato ostati na braniku, saj niste sam! Kar se pa jezika tiče, o tem vam nihče ne zameri. Ker Vaši volileci so prej vedeli, da Vam jezik ne teče gladko, a to jih ni branilo, da so Vam poverili poslanstvo.

Mi v Trstu smo imeli in imamo še deželni ital. poslancev, kateri niso nikdar zinjili v javnih sejalih, pa vendar nosijo prvi zvonce. Glejte samo našega Mauronerja. Pa tudi v parlamentu je bil gališki poslanec, ki je šele po 13. letu zinjil par besed.

Torej tudi ta izgovor ne velja, in kakor je rekla ugledna »Edinost«, bilo bi boljše, da niste tega omenili. Na naših slo-

venskih shodih tudi ne govore vsi poslanci, a mi smo vsejedno zadovoljni — samo da so navzoči.

Veseli nas vsekako, da hočete tudi še nadalje — kot zasebnik — zvesto ostati se slovenskim narodom.

Velečastiti gospod grof! Zdaj bodo razna župaustva izrekala Vam svoje zaupanje, mnogo jih morda tudi izostane. To se utegne zgoditi. Vi pravite dalje, da ste še le potem, ko ste natanko stvar premislili, odločili se za ta korak.

Torej Vi ne sprejmete oziroma ne obdržite več Vašega mandata. To nam je žal. Kakor zasebnik pa bodete prost. In to je kaj vredno. Ker vam je na srečo naše goriško prebivalstvo, dajte si pogum, ko se vrnete z Dunaja, pomirite razburjene duhove v »Gorici« in »Soči«, da se povrne mir kakor je bil pred časom in Goriški Slovenci vam bodo hvaležni, Gospod grof, poskušajte, morda se vam posreči! Prvi pogoj v to pa je, da se dvignete nekoliko više **nad obe stranki**, kajti oni, ki hoče biti sodnik, mora videti grehe **vseh strank**. »Brivec« bi namreč nikakor ne mogel pritrčiti menenju, ki se je očevidno sugeriralo tudi Vam, kakor da se na strani »Goričanov« ni storil noben greh in da je vse prav in lepo, kar se je storilo proti »Sočanam«. Privedite do tega, da bo vsakdo videl, koliko in kje je grešil. To bi Vam pridobilo še stokrat večo popularnost in špoštovanje kakor, da bi bil najboljši **governik** in da bi znal slo-

Ogrski minister: Kakšni možje ste vi avstrijski ministri!

Grof Thun: Kakšni, te prosim!

Ogrski min: Ali so to možje, ki najprej dajo, potem zopet vzamejo obljubijo pa ne spolnijo. O babce so, babce! Poglej pri nas na Ogrskem nismo slovanskim narodom še nič obljubili, pa tudi jim ne damo in ne vzamemo.

Grof Thun: Vidiš to je visoka avstrijska politika. Mi smo dali Čehom samo pokusiti **jednakopravnost**, no zdaj, ko so jo imeli na jeziku, jo bodo tem silneje zahtevali. Gotovo je, da smo s tem Slovansko le vstregli, a Nemcem pa supremacijski lone razbili. Taka vidiš je bači (stric).

venski tako gladko kakor ga zna Štritar sam.

To željo izraža Vam iskreno vdani.
B r i v e c.

Uganjke.

Spisal P e p č e.

- A. Česa si želé Tržaški Italijani!
B. Italijansko univerzo, profesorje iz Padova in slednjic — aneksijo Primorske, Istre in Goriške z bližnjim kraljestvom.
- A. Kako imenujejo Tržaški iredentarji svoj iredentizem?
B. Liberalno mišljenje.
- A. Zakaj so hrabri Boeri odbili »plemenito« ponudbo Garibaldijevo, ko jim je hotel z svojim poljkom prostovoljcev priti »na pomoč«?
B. Zato, ker so se bali, da se nebi njihovi hrabri bojavniki navzeli od italijanskih »vitezov« umetnosti — v brusanju pet.
- A. Kje so Italijani »sijajno« zmagali?
B. Pri »Vis-u« in pri »Aba Garimi«.
- A. V čemu se italijanski vojaki odlikujejo?
B. V bežanju!
- A. Kaj je istrskim »neodrešencem« trn v očesu?
B. Hrvatska gimnazija v Pazinu.
- A. In zakaj?
B. Zato, ker se v njej kuje uma meč, s kojim se bode zatirani slovanski narod bridko maščeval nad svojimi trinogi in zatiraleci.
- A. Zakaj se Angleži bojujejo z Boeri?
B. Zato, ker bi hoteli v svojej »plemenitosti« po sili uvesti med poslednje svojo »kulturo«.
- A. Do kdaj bodo Slovani razcepljeni in tlačeni od Nemcev, Italijanov in Madjarov?
B. Dokler ne preneha zloglasna trozveza in dualizem.
- A. S čim groze nemški nacionalci Čehom v parlamentu?
B. Z topovi iz nemškega »rajha«.
- A. Zakaj dobivajo Slovani moralne zausnice od strani vlade?
B. Zato, ker so bili vedno lojalni in jo branili od razsula.

Nekaj misli o naših Evinih hčerkah.

Možki zamore mnogokrat v trdosrečno srce zapisati svoje ime samo z demanti. —

Ako je žena moža prepričala — dela tudi on potem. Ako je pa kateri mož ženo v čem prepričal, bi jaz rad poznal tega moža.

Daj ženski prav, potem bode še le videla da ni imela pravo. —

Posebnost žensk je mnogo znanje. (o možkih sevéda.)

Težej je tisoč ženskam glavo obrniti, kakor enej samej glavo na pravo mesto položiti. —

Ne govori nikdar splošno o ženskih slabo — temveč namigni kaj o tej in tej, in takoj so vse steboj.

Ženski dopade fotografija le takrat če jo kaže tako kakoršna bi želela biti.

Mož se navadno lepotiči zaradi ženske a žene navadno zaradi sosede. —

Če mož ni ženi prva oseba v hiši je gotovo zadnja. —

Te pušice nesmejo preveč žaliti naš ženski svet, ker je znano, da največ zlata je v nečistej rudi.

Mož ki je žensko vzel, a jo ne spoštuje ali je ni vreden, ali ni bil nikdar pravi mož. —

Življenje je uganjka a smrt je rešitev te uganjke.

Ljubezen obdaja srce kakor bil bi »božji dih.« —

Le v sreču evete pomlad, če ta obveni — je ni najti več.

Vse na svetu ima le nek dozdevni konec — a ta konec — je le začetek novemu življenju. —

Človek zamore si le od resnice kaj navčiti, ker laž dela same zmedene vozle.

Koračnica celjskih barab.

(Poje se po melodiji: Deutschland, D. über alles!)

Mi smo Nemci, korenjaki,
kamenje je naša moč,
pri pobojih smo junaki,
in naš dan je temna noč.

Mamke »bindiš« nas učile,
A sedaj ne znamo več:
novo kri nam polje v žile
prapor črno-žolt-rudeč.

Hudi smo, kakor purani,
koljemo pa brez skrbi,
ker nas policija brani!
Koga to ne veseli?

Dušo in značaj prodali
smo za pivo in denar,
doktor Janez, ta nas hvali,
Ochs pa nam je poglavar.

„Aufgeregtes Volk« smo bili,
mirne Čehi šli smo klat,
in potlej smo se gostili,
plačal pa je magistrat.

»Abzug Sernee!« smo kričali,
»Wacht am Rhein« in »Bismarek-Lied.«
v okna kamenje metali,
potlej šli smo dalje pit.

Imenitno se imamo,
dobro nas redi naš krik,
nič ne de, če »tajč« ne znamo,
da le znamo: »Heil und Sieg!«

Če pa kdo se oboroži,
vbiti se ne da od nas,
ga državni pravdnik toži,
in zapro ga. To je špas!

Magistrat bomo volili,
Nemcem le oddali glas,
»Bindišarje« prepodili,
prepošteni so za nas.

Večno bomo »tajč« ostali;
če Slovenci več dajo,
pa se bomo njim prodali,
in kričali: Živio!

Kurent.

Oče: Tukaj Vam pripeljem našega Peterčka v šolo, on si želi biti ali krojač ali čevljar, nekaj bo iz njega, ker mi vse hlače potrga in čevlje zdrsa.

Čevljarski mojster: Fantič ali znaš eveke zabivat?

Petrček: O da, kadar mati kne-deljne kuhajo jih tako dobro nabodem na vilce, da mi noben ne uide —

Mojster: No, naj le ostane, bomo pa poskusili. —

Da ne pride prepozno.

- Ker bode v par dneh konec tega sveta, bi rad vzel listek na tni svet; koliko pa stane? —
- Ali res mislite že oditi, saj ni še take sile. Vožnja v novi svet stane 90 zlatov, tu imate listke po suhem, po morju in po zraku. Počakajte na postaji, kadar pride »ekspres« in trikrat pozvoni se vkrate in Bog vas varuj! — Boš čakal Tine, si misli blagajničar in zapre okence.

Nevarna prisega.

Trije prijatli
Za mizo sedé,
Vrče napolnjene
Kvišku držé.

Prvi zapoje:
»Ljubezen je šla
Ljuba je moja
Nezvesta b'la!«

Drugi pa toži:
»Oh moje več ni!
Davno pod zemljo
Nevsmiljeno spi!«

Tretji zavriska:
»Za eno samó
Pa sree nikoli
Mi bilo ne bo!«

Vsak pa tri prste
Na sod položi
Glasno prijatli
Prisežejo vsi:

Predno ljubili
Bi eno samó,
Rajši ljubimo
Po sto jih in sto!

Kibiško.

Telefonade.

Pliskovica: 1. nov. Sem je dospela te dni vestalka iz Italije, koja obožuje in ljubi strašno — beli zvonček, ker ne rastejo tu marjetice.

Pliskovica: 1 nov. Na našem zvoniku je bilo za Vsesvete 6 zvonov, 5 z rigljem jeden brez. — Štimalo se je v eis dur — prav dobro.

Med večernico poteptala sta dva možka zeljnate glave na Drejkovem vrtu. Škoda velikanska! Ce-nitev ni končana.

Večernice smo imeli pri temi.

Mi smo vse zapravili, ker se bliža sodnji dan ali 13. nov. Jemo le še polento se sirom in mleko z močnikom od jutra do večera. Uboštvo je veliko, ker imamo dosti mladine. Bog daj kinalu sodnji dan in reši nas nadlog!

Dopisi.

Iz spodnje okolice. Obljubil sem ti dragi »Brivec«, da ti bodem še kaj pisal in sporočil. Saj veš sedaj je bilo toliko praznikov, da si človek ni vedel kam obrniti. Vendar sem sklenil iti proti Rojanu, vreme je bilo ugodno ter sem si mislil, da bodem kaj po katerem zvedel.

Da bi bil ti slišal kakšen »efekt« je napravil zadnji dopis, to ti je bilo jeze in — smeha. Vidi se, da nimajo ravno tako treh ščetin, da se jim hitro omehčajo. Danes pa hočem nadaljevati kakor sem že zadnjič rekel »kažipot«. Kadar prideš v Rojan potrudi se vsaj do Ferlugov, tam dragi, kakor sem zvedel, je par takih kosmatincev, da je groza; presneto moraš imeti britve in škarje ostre, posebno med mladeniči, ki so tako polni tiste 2000letne »kulture« kakor po leti bolh.

Glavar vseh pa je neki »fante di špade«; tega tega ti priporočam, da ga prav dobro obriješ, takega kosmatince ni najti tako z lepa.

Zvedel sem tudi, da je tam služba mežnarja razpisana. Ne bi bilo slabo, da bi tudi ti vmes posegnil. Konkurentov kakor se sliši je veliko in tudi takih, ki ne potrebujejo britve ni škarji.

Slišal sem, da tudi naših je marsikdo sit domačega kruha, in da ne vé kako bi zmuznil v Pancetov kurnik, kjer slovenski petelinci tako navdušeno italijansko kokorikajo.

Svetujem ti, (to pa moraš nemudoma začeti), da večkrat obiščeš Rojan in si ga malo bolj ogledaš. Ker je pa tukaj presneto dosti dela, ti se bodo gotovo skrčkale škarje in britve tako, da boš moral jih večkrat brusiti; »brusa« ti ne bode treba seboj nositi, ker jih vdobiš tukaj najboljše in najbolj po ceni pri »coro nuovo di Greta e Rojano«, kateremu kapo je dobrozna ni Panzeta.

Prvačna. Dve Prvaški deklici, ki ste bile rojene v Trstu, je mati v počitnicah poslala v Prvačno, da bi se naučile malo bolje slovenski. — A revice ko so se čez par tednov vrnile domov ter se pritožile materi, da v Prvačni govoré posebno dekleta samo »toskanski« in da bi jim bilo nemogoče navčiti se jezika tudi ki bi tu ostale več let. In to je res v Prvačini imamo vsako leto na izletu več Alesandrink, te so sicer domačinke po krvi ali jezik jim teče že samo po toskanski. — Naši mladeniči se ne marajo niti več ženiti, ker prvič ni več dobiti kaj vredne ženske in drugič ako jo tudi po sreči dobi, mu o prvem mleku zbeži v Afriko, in ako se sploh vrne ne more niti govoriti več ž njo, ker zna samo še »toškano«. Naša vas se zove »vas udovceev«; mi moramo sami kuhat, pometat, molzti krave, prati, nositi vodo, šivat srajce in gumbe. Ako pojde še nekaj let tako naprej, bodemo imeli še samo eno žensko pri hiši, a to bo šiora metla. Tako vidiš je z nami udoyci. Naše edino upanje bodo še same prve črešnje!

Iz Šmartna na Kranjskem. Šli smo na romarsko pot k sv. Antonu v Štango. Tukaj smo dobili debeli kostanj, in okolo njega vse polno deklet: lepe in nelepe, mlade in stare, ravne in čotaste. Vse zamišljene so gledale v čudotvorni kostanj ter z glavo trkale vanj. Saj prepisuje legenda temu kostanju posebno moč: zaželjena šoeelna dobiti še v istem letu. Ne vém prav kolikokrat mora dekleta trkniti z glavo v kostanj, ako hoče najti to milost. Pri nas v Renčah hodijo naša dekleta priporočati se k sv. Tilhu; in res, ta svetnik je v veliki časti pri tistih, ki so fanta našle za pust. — Tako vidiš, dragi Brivec, po vsem svetu išče dekleta fante in nasprotno; ali da bi butanje v »sveti kostanj« kaj izlalo tega nisem še vedel do danes. — Zdravstvuj!

Smerje, tam nekje blizu Brezovske fare, kjer ne bodo imeli več mežnarja, dokler rajniki sam od smrti ne ustane.

Sprejmi precartani Brivec pismo na našega Cvetana, katero smo našli mi ubogi kmetje na rogu mladega junca, ki še danes pase na spolovini.

»Pismo« samo se pa zove v originalu:

Nu, dragi prijatelj Cvetan, ti ki imaš do nas ubogih kmetov in sosedov tako srečo, da se kar jočeš, če dené kakšna »kraveca« kmeta na boben. — Tebi dam vedet kakor markantu od kož, da si napravil dobro merkancijo, ko si kupil eno kožo na Mrtvižah — od delavca. Pri tisti koži si zaslužil tisoč pravih goldinarjev; pa rečem ti dragi Cvetan, glej da ne boš une kože kupil, katere vabiš k sebi; zato ker niso tako zabite kakor »delavee.« Ali ne vidiš, da imaš že sneženo glavo; torej ne hodi več v Materijsko občino kupovati kjer, ki bi znal še tvoj kožo prodati ali zapraviti. —

Dobravlje. Za orehom sem počival, ko čujem v bližini sledeči pogovor: »Povej no, Justina, ali je bilo kaj lušno v Piranu.« — »Precartani moj Lojzek moram ti povedati, da ni bilo nič kaj fletno in prijetno, ker se je moj furlanček držal preveč modro. Vse drugo sem od njega pričakovala; še poljubiti me ni hotel, ker se mu zdi to sama otročarija.« — »Čuješ Justina, ljudje pravijo doma, da se boš omožila, pa menda se boš samo obrila.« — »Bodeš videl Lojze, da ga vdobim in domu pripeljem s kano in frakom na tri vogle.«

Jurij Burja.

Iz gor. Branice. (Čudna bolezen.)

— Pri nas neko dekleta večkrat nevarno

zboli. Tako se je prigodilo tudi pretekli teden. To dekleta gre v klet. Prej je bilo krepko, čvrsto, zdravo, ko se pa vrne iz kleti je naenkrat znorčelo. Revica kriči, vpije davi se, maha z rokami tja pa sem. Kar naenkrat se za sliši nek ropot štrbunk... bunk... bunk...

Kaj meniš Brivče' kaj je bilo to? Nekdo se je zavalil na tla, klopi, in miza pa na njo. Zdaj je bilo vse tiho, samo tužni glasovi so se čuli, ob Milko bo, ob Milko. Mladenči pa, ki so ta prizor dobro videli, so pa tolažili, ne bo jo še vzela! Nato prihité stare klepetulje katere so bolnice pregledale ter izrekle, da bolezen ni toliko nevarna ali vendar bo potrebno nekoliko zdravil. Hitro ji dajo kozarec mrzle vode, črno kavo pomešano s pepelom in gorko opeko na prsa. Dekle je bilo v dveh urah popolnoma zdravo-peli.

Potem so pa mladenči tako le:

Ključ od hrama vi shranite,

vinca piti ne pustite:

Temu mora se odvaditi

s' prva sicer teško gré.

Njega z Raše odpodite,

in jo k njemu ne pustite:

Temu mora se odvaditi,

s' prva sicer teško gré!

Iz Gorenškega. V naše kraje te ni videti, dragi brkostrizec, a vsejedno, ako bi prišel kedaj, bi ti priskrbeli dela. Imamo jih imamo kosmatincev, nikar se ne boj še celo v blaženi Škotjiloki bi našli posla tvoji ostrej britvi. Res je sicer da kdor več zná, da tudi več velja; drugače bi niti ona fletna punčka za cerkvijo ne tihotapila tako pridna za onim »realfuk-som,« da bi jo česa navčil, a ne morda »die Wacht am Rhein«. Radoveden sem res in tudi ti Brivče kakšen sad bo rodil ta trud.

Kaj meniš, koliko takihle fletnih uzorcev bi ti lahko navédel, če bi mogel preriti skozi gosto, veliko in sočnato travo na »hauptplacu«. Pomisli samo, če bi se mi posrečilo pokukati tudi malo čezsamostanski zid, saj notri bi tako ne mogel priti in oditi se zdravo kožo, — potem bi ti lahko kako švesterec ali kakšno frajlico priporočal v tonzuro. Pa nikar ne misli da smo v Škofjiloki liberalci in posvetni ljudje. To ne, če tudi nam zraste kakšna grda brka. —

Za takrat te pozdravlja:

Podvrbosmuk'

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

ndani

I. Vičič, krojač.

Prijatelj, ako želiš kupiti

„BRIVCA“,

dobiš ga vsaki deseti dan v tobakarnah:

V Trstu prodaja:

LOVRENČIČ, nasproti kavarne Fabris

KERSTEN, pri Kjozi.

PIPAN, Ponte della Fabbra.

TOBAKARNA nasproti restavracije Rossetti.

„ na Corsia Stadion blizu Leitenburga.

„ Molin grande pri uhodu mesta, vrta.

„ Via Nuova in Molin piccolo.

„ ulica Barriera vecchia v hiši kavarne Harmonia.

TOBAKARNA Grego na voglu via del Bosco.

„ v ulici Sette Fontane.

„ ulica Erta pri sv. Jakubu.

„ nasproti policije.

„ v ulici S. Marko.

„ pred cerkvi Sv. Antona starega.

„ tik museja Revoltella.

„ Afric v hiši Economa Campo

Marzo.

TOBAKARNA nasproti tiskarne Dolenc pri pošti.

„ nasproti tiskarne „Edinosti“ ulica delle Poste.

G. spa GASPERSIČ, trgovka pri Sv. Ivannu.

TOBAKARNA v „Narodnem domu“ v Barkovljah.

V Gorici:

TOBAKARNA Josip Schwarz, šolske ulice.

„ En. Jellersich, Nunske ulice blizu cerkve.

V Ljubljani:

Gosp. BRUS pred škofijo št. 13.

„ PODREKAR, Sv. Jakoba trg št. 8.

„ SEŠAREK, Šeisenbergove ulice št. 36,

Glavna zaloga tobaka GBABER, Glavni trg.

Gosp. JOSIP MAČEK, Glavni trg.

„ IVAN VRHOVEC, tobakar, Št. Peterska

cesta št. 52.

Gosp. BLAŽ FRAN, tobakar, Dumajska cesta 4.

V Kranju:

FLORIJAN, bukvarna.

V Celju:

TOBAKARNA v „Narodnem domu“.

V Kamniku:

V Pulju:

TOBAKARNA Bracciafogli ulica Carrara št. 40

Na postajah južne železnice: Nabrežina in Zidanmost.

Na postaji drž. žel. v Trstu.

Pozor slovenski trgovci in obrtniki! Brivčev koledar

kateri izide prihodnji mesec prinašal bode tudi razne oglase. — Kedor ima kaj objaviti in trgovskemu svetu ali občinstvu naznaniti, naj pošlje v **Koledar** oglas.

Cene so prav nizke. Za četrt strani se plača 4 krone, za pol strani 8 kron, za celo stran pa 16 kron.

Upravništvo „Brivca“.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v poslopju okrož. sodišča
Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, cèvi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurškično opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreciden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *e. kr. priv. Assicurazioni Generali e Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima 5.250.000 zaiž. kapitala.
Asikuracije so znašale:
1, v zavarovanju na življenje 189 milijonov 459.000 glđ.

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manifakturnim blagom. Udobiva se najboljša Kotonina bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Moderei najnovejšega kroja.

Forštanji v najnovejšem risanju. Pleti (šjali) v raznih modernih barvah. Udobivajo se dežniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se možke obleke po meri.

Uzorci na deželo se pošiljajo zastoj in blago poštnine prosto.

Za mnogobrojen obisk priporoča se udano

D. Zadnik
Trst, Via Nuova šte. 28.

Z dobrimi spričevali, mlad trgovski pomočnik, vešč nemškega in slovenskega jezika

išče službe.

Nastopil bi rad v Trstu v kaki srednji trgovini z mešanim blagom ali pa samostojno specerijskim blagom. — Natančnejša pojasnila daja upravništvo »Brivca«.

Kedor daruje novčiče za družbo sv. Cirila in Metoda

pomaga rešiti našo slovensko mladino iz laških in nemških krepelj.

Slovenke pozor!

Kupujte vedno od svojih!

Marija Čokelj Nam priporoča svojo bogato založeno prodajalnico na Korzu št. 8, v kateri dobite po prineri cen raznovrstno žensko in možko perilo, narejene obleke za gospe in otroke ter razne druge potrebščine za gospe in gospode. Potrežba je točna cene nizke.

Vpoštevajte cenjene Slovenke ta oglas ter kupujte pri domačinih!

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalec pa pogodbi. — Blago, katero ne vgraja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.
Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese,
sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. morske ribe, in raje, sveže sadje, fino olje, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljam radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkem kupu, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica, S. Francesco št. 6.

Pozor!

„BRIVČEV KOLEDAR“

Pozor!

za leto 1900 izide v Trstu meseca novembra.

Cena 30 nvč.

„Brivčev koledar“ bo morda najinteresantnejši vseh koledarjev, kar se jih bo še tiskalo v tem umirajočem stoletju.

„Brivčev koledar“, bo ilustrovan in šaljiv. Šaljivega gradiva prinese najmanj za eno celo leto. Oziral se bode na vse stanove. Trgovci in obrtniki lahko tiskajo svoje oglase v njem z uspehom. Naročnino in vplačila za oglase sprajema upravništvo „Brivca“.

Da bode vsebina „Brivčevega koledarja“ bolj interesantna razpisujemo sledeče nagrade:

1. Za najboljšo humoresko od 3 do 6 pisanih pol oktav: 10 do 20 kron.
2. Za najboljši „dovtip“: eno leto „Brivca“ ali rusko-slov. slovar.
3. Za najboljšo „šaljivo pesem“: Cankarjeve vinjete.

Gradivo se pošlje najpozneje do 1. novembra, pod kuverto; posebej pa ime z naslovom poslanega gradiva.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gostilna Fran Potočnik

ulica Ireneo st. 1. - TRST - ulica Ireneo št. 1.

Toči pravo domače istrijsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino, Steinfelsko vedno zveže pivo. Gosta se vsak čas postreže z gorko ali mrzlo jedjo. Vse čedno in zdravo. Postrežba točna. Odprto vedno do polnoči.

Za obilni obisk se priporoča

udani

Fran Potočnik

gostilničar.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Edino pravi Paglianov sirup

kri očiščajoč.

Ni jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelak, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nesprišen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatlica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

ČUDEN FRAN

urur

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

Ceniki na razpolago.

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

ki čišči kri

O P O M I N

v interesu lastnega zdravlja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša drznostjo slepariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ni res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdi Girolamo Pagliano v Florencij, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrdko Girolamo Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18. Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdjaj ste razumeli.

GOSTILNA

v ulica Conti

(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro

črno istrsko in dalmatinsko,
belo vipavsko vino.

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Imam tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani

Mihovil Ribarić.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bude zaljubljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in buteljkam. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim juterkom, kosilom, večerjo.

Da boljše ustrežem svojim gostom, pose no pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“
Ulica Ghega št. 7.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 6.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino:

kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

